

Film Öyküsü

MÜZAYEDEYLE İNTİHAR

Armağan TEKDÖNER

Boğaziçi Üniversitesi. Yapraklarla beraber savrulmaktaki bir kağıt parçasını bir el yerden alıyor.

“İntiharımı seyretmek isteyenler, 07/11/2008 gecesi 03.00’te Kayıt İşleri’nin önünde toplansın.”

[BAŞLIK]

İstanbul, bir Beyoğlu gecesi.

(OSMAN arada sırada sahneden soyutlanarak, film boyunca anlatıcılık yapıyor.)

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(Hareket halindeki tramvayın basamağında.)

Öyle sıkılıyorduk ki, ölürcesine.

Bir meyhane içi. Liseden beri arkadaş 25 yaşlarındaki dört erkekten oluşan grup rakı içiyor.

Boğaziçi İşletme mastırdaki TİMUR'un, Cerrahpaşa Tıp Genel Cerrahideki Dr. SELÇUK'un, Çapa Tıp anesteziyolojideki Dr. ALPARSLAN'ın, İTÜ Bilgisayar Mühendisliği yüksek lisanstaki OSMAN'ın uzmanlık alanları, zengin aileleriyle ipleri kopardıkları, hayatı anlamsız buldukları ve heyecan arayışında oldukları konuşmalarından anlaşılıyor.

Bu arayış sırasında ortaya atılan önerilerden bir tanesi olan intihar gösterimi fikrinin uygulamaya konmasına, o meyhanede karar veriliyor: Herkesin seyredebileceği bir intihar gerçekleşeceğine dair bir broşür Boğaziçi Üniversitesi'nde dağıtılacak, seyretmeye gelecekler gizli gece görüş kamerasıyla çekilecekler ve internet üzerinden teşhir edilecekler. Gerçekte intihara kalkışan dahi olmayacak, maksat böyle bir gösteriye kimlerin geleceğini görmek..

Birkaç gün sonraki bir gece, okulun her yanındaki stratejik noktalara yüzlerce broşür yerleştiriyorlar. Ertesi gündüz bu broşürün okulun gündemine tamamen oturduğu görülüyor.

Aralarında tartışan öğrenciler ve konuyu nasıl ele alacağını kararlaştıran idare.

Gösterim gecesi.

İdare bu gösterimin bir palavra olduğuna kanaat getirmiş, müdahale için son ana kadar beklenecek.

Yine de ciddi güvenlik önlemleri alınmış, kayıt işlerinin önü bantla çevrilerek kapatılmış. Fakat bandın dışında kalan alanlarda öğrenciler toplaşmakta. Resmi görevlilere ek olarak, öğrencilere karışmış sivil giyimli görevliler de müdahaleye hazır donanımdalar. Grup küçük bir enfraruj kamerayla gizli çekimler yapıyor, arada sırada güvenlikçiler ve öğrenciler arasında gerginlikler oluyor. İntihara ilişkin bir gelişme olmayınca, kalabalık yarım saat içinde homurdanarak dağılıyor.

Ertesi gece grup bir bekar evinde bilgisayar başında, gösteriyi beklerken görüntülenmiş portreler ekranda. Bira içip öpüşen sevgililer, onlara müdahale eden görevliler, geyik muhabbeti yapanlar, polis olduğu besbelli siviller... Oraya yalnız başına gelip kimseyle konuşmayan ve mekanı görevliler hariç en son terk eden bir genç, birçok tuhaf suratın arasında bariz şekilde göze çarpıyor.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

O suratı monitörde ilk gördüğüm saniyede ürpermiştim.

O genci grupta tanıyan yok, bulmaya karar veriyorlar. 19 yaşındaki felsefe öğrencisi HASAN'a ulaşıyorlar ve onu müdavimi oldukları meyhaneye davet ediyorlar.

HASAN konuyla ilgilenme gerekçesini, intihar etmeye karar vermiş olmasıyla açıklıyor. Uzun bir gecenin sonunda aynı gösterimin yeniden yapılması fikri doğuyor, bu kez gerçekten intihar edilecek. İntihar yöntemini kendi belirleyeceğini ve bu yöntemi gruptan bile gizli tutacağını söyleyen HASAN'a aralarında aslında inanan yok. Ama eğlence çıkacağı düşüncesiyle aynı biçimde bir broşür daha dağıtıyorlar.

Kayıt işleri, 03.00 suları, başka bir gece, yeniden intihar.

Gösteriye rağbet bu kez daha az, üç görevli dışında otuz kadar öğrenci var. 03.15'de, seyircilerin azalmaya görevlilerin de binanın arkasını dolaşmaya başladığı bir anda, HASAN fırlıyor. Önceden

bir çalı dibine sakladığı ekmek bıçağını yerinden alıp, duvara koyduğu elinin bir serçe parmağını diğer eliyle kesiyor. Kesik parmağını alıp, seyredenler arasındaki bir kızın yan cebine zorla sokuşturuyor. Elini cebine atan kızın bir an duralaması, cebinden çıkan parmağı avucu alev almışçasına silkeleyerek düşürmesi, çığlıkları ve kaos.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(Olay yerinden koşarak kaçarken konuşuyor.)

Çok karanlıktı. Çalılara neden koştuğumu anladığımda bıçak elindeydi.

Bıçağı havaya kaldırmasıyla duvara indirmesi bir oldu.

Kıza götürdüğü şeyin ne olduğunu ise, kız çığlık atarken anlamaya çalışıyordum.

Öylece kalmış kız ve olayı görememişler hariç, olay yerinden on kadar kişi koşarak dört bir yana kaçıyor. Grup ve HASAN da kaçanların aralarında. Güvenlikçiler merdivenleri nefes nefese tırmanarak yetişiyorlar. Olay yerinde kalmış birkaç tane hiçbir şey görememiş öğrenciye ne olduğunu soruyorlar, sonunda tir tir titreyen kızıdan olayı dinliyorlar.

Telsiz konuşmaları, olay yerine gelen başka güvenlikçiler, kapanan kampüs kapıları. HASAN manzaradaki balkondan atlamış, ağaçların arasından aşağıya inerek, Bebek Kapı'yı kullanmadan kampüsten çıkıyor.

Olay mahut 3. sayfalarda yer buluyor, birkaç gün sonra da zihinlerden siliniyor, bazı zihinler hariç.

Grup bir evde toplantı halinde.

Ölme niyetinden son bir yıldır bir saniye bile vazgeçmediğini yineleyen HASAN, o gece intiharını sadece gücünün yetmediğinden gerçekleştiremediğini, bu işi bıçakla yapmaya kalkışmanın da ayrıca çok aptalca olduğunu itiraf ediyor. Ama HASAN kararlı ve şu geldiği noktadan toplumu sorumlu gördüğü için, kendi ölümünü bir ceza olarak gözlemlere sokmakta ısrarlı.

Uzun süren fikir jimnastiklerinden sonra, HASAN'ın gruptaki doktorlar tarafından anestezi altında parça parça kesilerek ölüme sürüklenmesi, olayın gerçek zamanlı bir fiziksel gösterim şeklinde olması, ağ üzerinden pazarlanıp açık artırmayla da katılımcı bulunması projesi doğuyor.

Ameliyathane hazırlığı, web tasarımı, bütçe oluşumu ve detaylarla birkaç ay geçiyor. Potansiyel seyirci olmayanlar arasında fazla duyulmaması adına, projenin tanıtım dili İngilizce olarak belirlenmiş. İlk gösteri dört parmağı kalmış elin kesilmesi.

Sadece bir web adresi ve bir cümle içeren bir A5 kağıdı, böyle bir gösteriyi seyretmeye para verebilecek kişilerin İstanbul'da gittiğini varsaydıkları mekanların arasında burasında “unutarak” tanıtıma başlanıyor. Site kısa zaman içerisinde yoğun bir ziyaretçi akınına uğruyor ve açık artırmada rakam ciddi ölçüde büyüyor. Ciddi ve gayr-i ciddi başvurular titizlikle ayırt ediliyor.

Yeniden haber olan bu işle polis ilgilenmeye başlıyor ve gösteriye ajan sokmanın yollarını arıyor, yazışmalara katılıyor. Ancak ajanlar deşifre oluyor, polis gösteri yerini öğrenemiyor.

Operasyon gecesi, 19.00.

Hepsi İstanbul'dan beş seyirci PayPal aracılığıyla ödeme yapmışlar, Beylikdüzü fuar alanı

civarındaki otoparkların çeşitli noktalarında bekliyorlar. Önceden almış oldukları talimat uyarınca kafalarında motosiklet kaskları var, tepeden tırnağa siyah deriler giyinmişler. Bir kapalı kasa kamyonet bu seyircileri topluyor, her biri ayrı bekleme noktalarından arkaya binip kapıyı içeriden kapatıyorlar. Diyalog yok, sadece el işaretleriyle anlaşma sağlanıyor.

Çatalca'da ulaştıkları döküntü çiftlik evinin karanlık otoparkında seyirciler iniyor, içine teker teker alındıkları evin bir odasında kendileri için hazırlanmış arıcı kıyafetlerini giyerek, gösterim odasına geçiyorlar.

Grup tek tip doktor giysileri, ameliyat maskeleri ve gözlüklerle kendilerini gizlemiş. Derme çatma bir ameliyathaneye dönüştürülmüş salonda, iletişim için tek yöntem aynı bilgisayarı kullanarak yazışmak. Arıcılar ve doktorlardan oluşan bu tuhaf kadroda konuşmak tamamen yasak.

OSMAN'a narkoz veriliyor, ameliyat başarıyla gerçekleşiyor, kesilen el koruyucu sıvıyla dolu bir kavanoza konuluyor. Seyirciler donakalmışlar.

İkinci satışta sıra. Halktan birisinin beklemediği bir anda bu kesik elle karşılaşması için, kavanoz kamuya açık bir yere yerleştirilecek. Yer ve zaman ise oradakiler arasında en yüksek teklifi verene bilahare bildirilecek. O kişi, kavanozun neden olacağı karmaşayı seyretme zevkini de böylece tadacak.

Yazışma yöntemiyle 3.000YTL'den başlatılan açık artırmaya, iki kişi ilgi gösteriyor. Kazanan seyirci ücreti PayPal üzerinden oracıkta, yine o bilgisayar vasıtasıyla ödüyor. Kendisine sadece saat 14.00'te bulunması gereken semt söyleniyor. Seyirciye bir de faturasız hatlı ikinci el telefon veriliyor. O telefon bir tek mesaj almakta kullanılacak: Kavanozun koyulacağı yer ve zaman.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(Elde kavanoz, ameliyathaneden çıkarken konuşuyor.)

Birisinin buna 10.000YTL vermesinden neden bu kadar rahatsız oldum?

Seyirciler girişteki odaya teker teker geçip, arıcı kıyafetlerinden çıkıp, önceki kasklı kıyafetlerini giyiyorlar, aynı kamyonetin arka bölümüne hiç konuşmadan biniyorlar. TİMUR'un şoförlüğünü yaptığı kamyonet Beylikdüzü'ne dönüp hamburgercinin otoparkında duruyor, arka kapıyı kendileri açan seyirciler teker teker iniyorlar, kamyonet çiftlik evine dönüyor.

Grup hasılatı hesaplıyor: O 10.000YTL olmasaymış, masrafları bile kurtarmayacaklarmış.

Ertesi gün, bir büyük market, saat 15.00.

Takma bıyıklı TİMUR, kavanozu başarıyla turşu kavanozlarının arkasına yerleştiriyor ve marketten bir şeyler alıp, nakit ödeme yapıp çıkıyor. 15.10'da OSMAN bir başka ikinci el ve faturasız hatlı telefonla, marketin adını ve kavanozun olduğu reyonu seyirciye mesajla bildiriyor.

Saat 15.15 ve seyirci bir alışveriş arabasıyla turşuların etrafında dolaşmaya başlamış bile.

Beklenen eğlence başlıyor. Turşu almak isteyen kadının biri, içinde kesik el olan kavanozu eline alınca, yere düşürüyor. Kırılan kavanozdan çıkan el yerde. Kadın gerilerken reyonlardan birisine

çarparak düşüyor, ürünler devriliyor. Etraftan gelen meraklılar bağırmaya başlıyorlar, güvenlik yetiştiriyor, mağaza tahliye ediliyor.

Olay ülke çapında haber oluyor fakat Türkiye'deki gündemin değişim hızına hangi konu direnebilir? Bir hafta kadar gündemde kaldıktan sonra külleniyor.

Kafadarlar okulları terk etmişler, ikinci gösterim olan kolların ve bacakların kesimine çok daha ciddi bir şekilde hazırlanmaktalar. Hem kesimden para kazanacaklar, hem de kamuya açık yerlere gizlice bırakılacak bu organların bulunduğu gösterilecek tepkileri izlemek isteyenlerden.

Aylar sonra bu operasyonun tanıtımını yapıp web sitesini açtıklarında, polis işe dört elle sarılıyor. Site yayını durduruluyor, durduruldukça yenisini açıyorlar. Birkaç gün sürecek bu internet savaşından sonra gösterim günü geliyor.

Aynı tür gizlilik ve güvenlik önlemleriyle, daha donanımlı bir villaya gidiliyor. Ancak kolların ve bacakların kesimi hesapladıklarından fazla komplikasyon çıkarıyor. Organlar kesilmesine kesiliyor ama sadece iki doktor ve iki amatörden oluşan ekip panik içerisinde bazı tıbbi hatalar yapıyorlar. Kesilen organları ameliyathanenin köşesinde duran bir derin dondurucuya koyuyorlar.

İkinci satış: Bu kesik organlar ambalajlanıp Taksim-Levent metrosunda vagonlardan birinde bırakılacak. Seyirci olmak isteyen bu kez açık artırma yok, sabit fiyat var: 20.000YTL.

Altı katılımcının hepsi de PayPal üzerinden bu rakamı orada ödüyor, kendilerine mesaj iletecek cep telefonlarını teslim alıyorlar ve kamyonete alınıp geri götürülüyorlar. Seyirciler gittikten sonra doktorlar HASAN'ın gövdesiyle uğraşmaya devam ediyor.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(Derin dondurucunun fişini çekerken konuşuyor.)

200.000YTL topladıktan sonra metroya kesik kol-bacak bırakacak kadar kafayı

sıyırmadık. Manyaksan keriz, kerizsen manyak olmayacaksın.

Bir hafta geçmiş.

Metroya bir türlü bırakılmayan kol ve bacaklar için para ödemiş seyircilerden bir tanesi, olayı imzasız bir mektupla basına duyuruyor. Bir ölçek gerçeğe on ölçek asparagas ilavesiyle olay flaş haber oluyor, internetteki okuyucu yorumlarında sapıklara yüzlerce kişi tarafından lanet yağdırılıyor. Aynı işi yaptığını iddia eden sahte siteler türüyor, polis sahtecileri yakalıyor.

Grup hiçbir yeni eylemde bulunmayarak yine gündemden düşüyor, hasılat sarhoşluğu günleri.

HASAN son günlerini güzel geçirmeli, diğer grup üyeleri de artık hak ettikleri sınıfa atlamak istiyorlar.

Arsa fiyatı gibi bir depozito ve emlakçı komisyonu ödeyerek, Bebek'te mobilyalı ve manzaralı bir dubleks daire kir alıyor grup. Masaya yığılan dolarların sahte olup olmadığını emlakçı dikkatle inceliyor. Ancak kontratın imzalanması anında göz ucuyla bakılan yarı amatörce yapılmış kimliğin sahte olabileceği, ne emlakçının aklına geliyor, ne de ev sahibinin.

Son derece şatafatlı başlayan bu hayatın maliyetinin öngörülerini açacağı hemen belli oluyor. Bakım için gereken malzeme ve ilaç bir yana, gövdenin her işini gruptan birilerinin görmesi gerek.

Gövdenin yıkanması, beslenmesi, tuvalete götürülmesi, yani yaşatılmasıyla kendileri başa çıkamayacaklarını görünce, bir uzman hemşire gerekliliği ortaya çıkıyor. Hem de o dairede bir gövde barındığını kimseye söylemeyecek, eşi dostu olmayan bir hemşire. Böyle bir hemşire Türkiye içinde olamayacağına göre...

Çeşitli internet kafelerden yazışmaya başlıyorlar. Elektronik bankacılıkla ön ödeme yaparak ikna edecekleri diplomalı bir yoğun bakım hemşiresini, 1.000 dolarlık haftalık karşılığı Ukrayna'dan buluyorlar. Hemşire havaalanından alınacak, doğrudan daireye getirilecek. Çalıştığı sürece kapıdan dışarıya adımını atmayacak, kimseyle haberleşmeyecek, cep telefonsuz yaşamı kabullenmiş.

Dışarıyla hemşirenin irtibatını kesecek önlemler alınmış. Sabit telefon bağlantısı yok, internet bağlantısı kabloyla bir tek odada var, o oda kilitli. Bilgisayar parola korumalı. Ödemeler her hafta elektronik bankacılıkla yapılacak, hemşire grup nezaretinde gireceği bilgisayar odasında kendi hesabına girecek, parasını aldığını gördükten sonra odadan çıkartılacak.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(Havaalanında, gelen yolcuların çıktığı kapıda, elinde isim yazan bir kağıt.

Önce birkaç tane fotomodel gibi kızı beklediği HEMŞİRE sanıyor, sonunda gerçek HEMŞİRE ona doğru el sallıyor.)

Aman Allah'ım, cadaloz ötesi bir yaratık bu!

Rüküş bir kadın ve OSMAN, gece yarısı Bebek'teki dairenin kapısından dört bavulla giriyorlar.

İlk gün Dr. SELÇUK evde görevli, diğerleri dışarıya çıkıyorlar. Sabah 06.00'da kalkıp, üniformasını giyip gövdeye bakmaya başlayan kadının işinin ehli olduğu akşam anlaşılıyor.

Dışarıdakiler eve döndüğünde, mükellef bir sofraya, memnun bir gövde ve güleç bir Dr. SELÇUK buluyorlar karşılarında. HEMŞİRE ise bambaşka bir kadın olmuş, ışıltıyor. Şaşırtıcı ve bol Fransız şaraplı bir yemekten sonra odalara çekiliyorlar. O gece Dr. SELÇUK odasında bir ziyaretçi ağırıyor: HEMŞİRE.

HEMŞİRE'nin her gece bir odaya uğramasıyla geçen ilk hafta, grup içerisinde infial yaratıyor. Ancak arkadaşlar buna da ayak uyduruyorlar çünkü hem servis mükemmel, hem tam ihtiyaçları olan şey bu, hem de alternatif yok. Bu nedenlerle, ertesi hafta başındaki akşam yemeğinde sıranın o gece kimde olduğunu düşünürlerken somurtmak dışında tepkisizler.

Ta ki HEMŞİRE önceki haftanın bir tanıtım olduğunu, artık para alacağını, işlem başına en az 100 dolar istediğini ve her geceyi ayrı değerlendirip en fazla verenle olacağını söyleyene kadar.

Masaya yumruklar iniyor, hakaretler yağıyor, kadın odasına kaçıyor. Grup masada yalnız kaldığında oluşan kısa suskunluk, TİMUR'un açık artırmayı aslında makul bir çözüm olarak gördüğünü söylemesiyle bozuluyor.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(Elinde rakı bardağı, kanlı gözlerini kısmış TİMUR'a bakıyor. Sahne donmuş.)

Tiksinç TİMUR'dan tiksiniştim.

Ahlaki nutuklar ve hakaretler birbirine karışmış devam ederken Dr. ALPARSLAN'ın birdenbire “100 dolar” demesi yeni bir soğuk duş etkisi yaratıyor. Ve açık artırma tam katılımı ile gerçekleşiyor, ilk ihale OSMAN'da kalıyor.

Açık artırma bütün hafta boyunca yapılıyor, gruptan herkes ödeme yapıyor, rakam giderek fazla görünmeye başlayınca indirimli çift vardiya sistemine geçiliyor.

Ertesi hafta başında grup toplantı halinde. Kiranın ve kiradan da pahalıya gelmeye başlayan hemşire masrafinin bir süre sonra ödenemez olacağı aşikar. TİMUR bu gizli toplantıda HEMŞİRE'yi göndermeyi ve gövde HASAN'a kendi intihar etme fikrini “hatırlatmayı” öneriyor. Bu fikir karşı oy veren OSMAN dışındakilerce kabul görüyor.

HEMŞİRE'yi odasına kilitledikten sonra HASAN'a kararı bildiriyorlar. Ancak HASAN'ın intihar etmekten vazgeçtiğini söylemesiyle ortamda sessizlik patlıyor. Hele bir de OSMAN durumu ne olursa olsun devam ettirmeleri gerektiğini söyleyince, ipler tümüyle kopuyor.

Kimsenin o gece mecali yok, herkes odalara çekilmiş. Gövde HASAN odasındaki kapalı devre kameradan HEMŞİRE'ye bakarak konuşuyor: “Çekmecemde 100 dolar var.”

HEMŞİRE panikleyip durumu gruba bildirince, OSMAN diğerlerini susturup HEMŞİRE'yi kolundan tutarak HASAN'ın odasına sürüklüyor.

OSMAN, ANLATICI OLARAK

(HASAN'ın odasını anahtar deliğinden gözetliyor.)

Ertesi sabah her iki doktor da işleri olduğu bahanesiyle nöbetçiliği birkaç saatliğine OSMAN'ın yapmasını rica ediyorlar, TİMUR da dışarıya çıkıyor. O birkaç saat akşam, akşam da gece olduğunda, evdekiler evde olmayanların dönmeyeceğini anlıyor. Sessizce başlayan gece, HEMŞİRE'nin gitmek için yalvarmasıyla devam ediyor. OSMAN'ın tutumu çok kesin: Bu görev devam edecek, zira kendisi gereken tıbbi bilgiden yoksun. Gövde HASAN nihai noktayı koyuyor: HEMŞİRE de gidebilir, OSMAN da.

HEMŞİRE o gece OSMAN'ın onayını alarak, kaçarcasına evi terk ediyor. OSMAN ise kararlı, kendisi hiçbir yere gitmeyecek.

OSMAN elinden geldiğince ve o zamana kadar öğrendiğince bakımlara devam ediyor. Alış-verişe çıkıyor, ilaçları veriyor, tuvalet ihtiyacından diş bakımına kadar her şeyde gövdeye yardım ediyor. Aralarında satranç oynamaya başlamışlar, her saniyeyi beraber geçirip ortak hayaller kuruyorlar.

HASAN'ın durumu aynı haftanın sonuna doğru hızla kötüleşiyor, OSMAN onu hayatta tutabilmek için canhıraş bir mücadele veriyor ama bir sabaha karşı HASAN ölüyor.

OSMAN eskicinin tekinden uygun boyda bir gardırop satın alıyor. HASAN'ı önce naylonlara sonra battaniyelere sarıp, oluşan paketi gardıroba sokuşturup, kapağını kilitliyor. TİMUR'un markette kullanmış olduğu takma bıyığı, peruğu ve koyu renk camlı gözlükleri takıp, nakliyecileri aramaya dışarıya çıkıyor. Hisarüstü'nde bir kahveden Kumburgaz'a taşınmak amacıyla bulacağı adamlar ve bir kamyonla, taşıyıcılar için çok cazip bir fiyata anlaşılıyor, onları hemen eve getiriyor.

Birçok ıvır-zıvır kamyonu sakarca dolduruluyor. Gardırop da arada kaynamış, yükleniyor.

Yükleme tamamlanınca OSMAN anlaşıkları paranın yarısını şoföre veriyor. Kendi sözde cep numarasını verip şoförünkini alıyor, kamyonun gideceği adresi de yazılı olarak veriyor. Mizansene göre OSMAN sahildeki otoparkta olan arabasıyla yola çıkacak, gidilecek yere kamyonundan önce varacak. Güya eşi zaten o adreste, eşyaları beklemekte. Kamyoncular durumdan o kadar memnun ki, akıllarına olumsuz bir şey gelmiyor.

OSMAN'ın bindiği taksi Uçaksavar kavşağında sağa dönüyor, az sonra gelen kamyon verilen adrese gitmek üzere çevre yoluna doğru, sola dönüyor.

OSMAN takma bıyık vesaireyi atmış, Boğaz'da bir vapurun dışında oturmuş, arada bir krizler halinde ağlıyor.

Vapur günbatımında yalıların önünden geçiyor. Paralel olarak kamyon Kumburgaz'da dört dönüyor, fonda "aradığınız numaraya şu anda ulaşılamıyor," mesajı duyuluyor. Kâh kıyıda kıyıya mekik dokuyan vapur, kâh dolanıp duran kamyon görünürken, gece oluyor, boğaz ışıltılı.

Perde kararırken OSMAN çay karıştırıyor. Perde aydınlanırken tüm perdeyi kaplayacak bir küçük ilan beliriyor:

"Bebek'te kiralık mobilyalı manzaralı eşsiz konut"

Martıların ve takaların sesleri.

[SON]